

14 Ocak 2015. A World to Win News Service.

İslamcı radikallerin **Charlie Hebdo** dergisi çalışanlarını hunharca katledişi ve Koşer marketindeki dört rehinenin öldürülüşü milyonlarca insanı haliyle şoka uğrattı. Fransa'nın çoğu **“Je suis Charlie” (Ben Charlie'yim)** slogan etrafında birleşmiş görünüyor. Ancak bu söz, farklı ve çelişen çıkarları olan ayrı sınıflar tarafından kullanılıyor. Bu sözcükler olan bitene ve bundan sonra ne olacağına dair farklı perspektifleri kapsıyor.

Katliamı izleyen saatler ve sonraki geceler boyunca orta sınıftan binlerce genç insan ve diğerleri, öfkelerini ve şaşkınlıklarını dışa vurmak için kenetlendiler. Daha önce bu dergiyi okumamış olanlar dahi eleştirel ruhun sembolü olarak gördükleri ve savunmak istedikleri şeyle dayanışmalarını göstermek amacıyla ellerinde “Je suis Charlie” dövizleri taşıdılar. Bu insanlar ayrıca bunun Müslümanlara genel anlamda bir saldırı olarak görülmesini istemedikleri için “Pas d’amalgame” (Her şeyi birbirine karıştırmayın) sloganlarıyla yürüdüler. Bu kritik atmosferi daha da tırmandıracağı (ki gelecekte durum şu an olduğundan çok daha kötüye gidecek) korkusu hâkimdi.

Ancak bu korkular bir yana, saldırılara verilen resmi yanıtın ifade özgürlüğünü ya da herhangi bir gerçek özgürlüğü savunmakla uzaktan yakından ilgisi yok. Cumhurbaşkanı François Hollande İslamcıların saldırılarından sonra iki büyük törende boy gösterdi. Bunlardan biri Place de la Republique'de başlayan ve 44 devlet ve hükümet başkanının katılımıyla gerçekleştirilen sembolik yürüyüştü. Burada, bu dayanılmaz dünya düzeninden sorumlu olan ve kelimenin tam anlamıyla bu düzeni devam ettiren insanlar kol kola yürüdüler. Diğer tören ise saldırılarda öldürülen üç polisin ülkenin en yüksek nişanı olan “Legion d'honneur” madalyası ile defnedilmesiydi.

Fransa'nın bu milli birliği şuna indirgenebilir: bir milyondan fazla insan Paris'te Place de la Republique'de dünya yöneticileri ve onların ortak ve uşaklarının arkasından yürüdü. Ve Fransa için hiç de alışıldık olmayan bir fenomen de, üzerinde sıkça düzenlenen protestolarla ünlü olan bu meydanda, insanların spontane olarak ve mütemadiyen polisi alkışlamasıydı.

İslamcılığa karşı demokrasiyi savunmak adına meclis vakit kaybetmeden ABD'nin liderliğindeki Irak savaşına katılım ve Fransa'nın eski Afrika sömürgelerinde 3 bin askerden oluşan bir birliğin yeniden konuşlandırılmasını oyladı. Ayrıca ileri gelen politikacılar tüm toplumun denetimi ve kontrolünün sağlanması ve Fransa'nın ABD'ye bel bağlamaksızın herkesi içine alacak şekilde kendi büyük bilgi bankasını oluşturması ve internet ve kamusal konuşmaların aktif bir biçimde izlenmesi konusunda anlaşılabilir. Başbakan Manuel Valls,

kamuyu “Fransa’da belirli pozisyonların bir fikir değil, suç oluşturduğu” konusunda uyardı ve 7 Ocak saldırılarının bir milat olacağını ilan etti.

9 Ocak - 13 Ocak arasında en az altı kişi tutuklandı. Hemen özel prosedürlerle yargılandılar ve ‘terörist saldırı’ için halktan bir çeşit özür olarak 3 aydan 4 yıla kadar değişen zamanlarda hapis cezasına çarptırıldılar. Bunlardan hiçbiri cihatçı bir grupla bağlantısı olduğu için ya da saldırgan eylemlerde bulunmalarından dolayı yargılanmadı. İçlerinden beş kişi kendilerine ceza yazılırken polise sövmekten ve/veya aşırı sarhoşluktan ve biri de Facebook sayfasındaki yorumlardan dolayı mahkûm edildi. Polisin ve savcılarının rap videolarına şarkıların sözlerinin genellikle yasaklanmalarını gerektirecek bir “nefret söylemi”, polise ve polisin dayattığı karşı adaletsiz toplum düzenine duyulan nefreti içerdikleri için özellikle dikkat edeceği ilan edildi.

İslamcılıktan (İslami bir devlet kurma amaçlı hareketler) çok önce ülkenin gettolarındaki kamu konutlarındaki gençlerin hayatlarını cehenneme çevirmekte uzmanlaşmış polislerin etkisi çok oldu ve bu “tehlikeli sınıfın” bastırılması hükümetin programında ilk sıraya yerleşti.

Fransa’nın alt sınıflarının büyük bir kısmını siyasi ve sosyal anlamda en çok bastırılanlar Fransız sömürgelerinden montaj fabrikalarında, inşaatlarda ve servis endüstrisinde çalıştırılmak üzere getirilenlerin çocukları oluşturuyor. Fransa’nın arada küçük düşürücü işlerle bölünen bu ömür tüketici işsizlikten başka bu gençlere sunacak hiçbir şeyi olmadığı için varlıkları dahi bir problem olarak görülüyor. Aralarındaki kontrolden çıkabilecek ani bir hareketlenme toplumsal düzene büyük bir tehdit olarak düşünülüyor.

Bugün Batı Emperyalizmiyle İslam radikalizmi arasındaki küresel çakışma bu gettolarda bir takım gelişmelere neden oluyor. İslamcılığın Fransa ve Batı’nın Afrika ve Orta Doğu’da dayattıklarına bir meydan okuma olarak görülmesi gibi, kökleri bu ülkelere dayanan birçok insan (hatta başka ülkelere gelen ve Müslüman olan yoksullar arasında) yanlış bir biçimde gerici, insanlık karşıtı bir İslamcı köktenciliğin kendilerine dayatılan aşağılanma ve zulme bir çözüm olduğuna inanıyorlar.

Sekülerizm kavramı (kilise ve devletin birbirinden ayrılması) Fransız burjuvazisinin feodal monarşiye karşı gerçekleştirdiği devrimin ihtiyaçlarından ve bir yüzyıl boyunca eski düzenin baş temsilcisi olan Katolik Kilisesi’ne karşı verdiği savaşlardan doğdu. Ancak günümüzde Fransız egemen sınıfının dilinde bu kavram anti-İslamcılık için bir kod kelime olmaktan biraz daha fazlası; dini değil, sanki dinleri bayağılıklarının bir işaretiymiş gibi belirli dini değerlere inanan insanları küçümseme ve bu yüzden de belirli ayrıcalıklardan men edilmelerini ve toplumdaki dışlanmalarını meşru gören bir kelime. Bu, Fransa’nın daha geniş

anlamda Batılı emperyalistlerin İslami köktencililiğin mücadele ve başkaldırının ana kaynağı olduğu Orta Doğu ve Kuzey Afrika'nın halklarının ve ülkelerinin üzerindeki kontrollerini pekiştirme çabalarındaki rolüyle kuvvetle ilintili. İslam'a saldırıların sıklıkla yalnızca dini bir sorun olarak değil, halkların kimliklerine ve insan olarak onurlarına saldırı olarak görülmesi şaşırtıcı değil.

Artık hükümet yanlısı Müslümanlar ve İslami organizasyonlardan teröre karşı dayanışma göstermeleri dahi isteniyor, en azından Fransa'nın egemen çevrelerinin karşı çıktığı teröre...Fransız güç yapısına ve bu yapının sözde “değerlerine” boyun eğdiklerini kabul etmezlerse suçlu görülüyorlar. Bunun aksine Fransız Yahudilerinden -Yahudiler olarak- ibadet edebilmeleri ve dini ve etnik kimliklerini yaşayabilmeleri karşılığında İsrail devlet terörüne karşı açık bir pozisyon almalarını talep etmek ırkçılık kabul edilirdi.

Bu katliamların “aşırı sağın ekmeğine yağ süreceği” konusunda uyarıda bulunanlar haksız değil, ancak Fransız emperyalizminin karşı karşıya olduğu gereklilikler de hesaba katılmalı. İslamcı köktencililiği ortaya çıkartan koşullar hem Fransa'da hem de dünya çapında tekel sermayenin kendisi tarafından yaratıldı ve ortadan kaybolmayacak da. Fransız emperyalizminin İslamcılıkla mücadele etmek adına ülke içinde baskıdan ABD'yle işbirliği ve yarış halinde yabancı istilalara yaptığı her şey bu dinamiği ateşledi. Bu durumda, Fransa'nın orta sınıfının “yumuşaklığından” paniğe kapılan ve onları silkeleyip pasifiklerinden çıkmalarını sağlayıp, Fransız emperyalizmi için daha aktif suç ortakları haline getirmeye kararlı olan yalnızca burjuvazi yönetiminin cumhuriyetçi biçiminin faşist düşmanları değildir.

Charlie Hebdo saldırısı ve süpermarketteki katliam bir bakıma Fransız egemen sınıfı için bir tanrı vergisi sayılabilir. Bu olaylar, uzun süren bastırmalar ve yabancı işgalleri artırmak için bir bahane olarak kullanıldı ve hepsinin ötesinde gerici projeleri için orta sınıfların çok daha büyük bir kısmının desteğini kazanmayı mümkün kıldı. Birçok insan şu an “ulusal birlik”ten ne anlarsa anlansın -ifade özgürlüğü, azınlıkların dışlanmaması, sekülerizmin savunulması ya da hatta faşist sağa karşı bir “cumhuriyetçi birlik”- aslında dünyada ve Fransa'nın kendi içinde korkunç acılara neden olan bir devleti ve sistemi -ve bunların ülke içindeki ve dışındaki silahlı birlikleri- etrafında toplanmak anlamına geliyor.

Charlie Hebdo saldırısı hem Fransa'nın Amerika'yı örnek alacağından korkanlar hem de Fransa'nın baskı ve yabancı ülkeleri işgali konusunda hedeflerinin yeniden yakalaması gerektiğine inananlar tarafından ABD'deki 11 Eylül'ün eşdeğeri olarak anılıyor. Ancak tabii o zamanlardan beri işler ABD için de istediği gibi gitmedi. Buradaki muhalif direniş ve devrimci çalışmanın olayların, özellikle de en çok bastırılanlar ve orta sınıfın bir kısmı arasında oluşmaya başlayan daha pozitif bir dinamiğin gelişiminde en büyük yaratıcı faktör

olduğu kanıtlandı.

Bugün Fransız halkının arasındaki kutuplaşma iyiye işaret değil. En çok bastırılanların aktif bir biçimde etrafları sarıldı. Bazı istisnalar hariç, orta sınıflar korku ve huzursuzlukları için devletin eline bakmaya zorlanıyor.

Şu anki durum pek de hoş gidecek bir durum olmasa da, aksi hali ise, kadının boyun eğmesinin istedikleri toplumun temel taşı olduğu konusunda hemfikir olan İslamcı ve Katolik köktenciler ve faşistleri memnun etmeye kalıyor. Ancak bugünkü durum içinde farklı ve çok daha olumlu türde bir kutuplaşma da görünebilir.

Bir yorumcu, Fransa’da giderek artan sayıda insanın ebeveynlerinin sürdürmek zorunda olduğu hayatlarının yaşanmaya değer olmadığını düşündüğünü yazmıştı. Ne Fransa’nın kapitalist “değerleri” ve kurumları ne de herhangi bir kökten dincilik insanlara toplumun en alt katmanına hapseden baskı ve alçaltmadan gerçek bir çıkış yolu sunabilir ya da çoğunluk için daha özgürleştirici bir yaşamı mümkün kılabilir. Başka türlü bir toplum vizyonu için ve bu vizyonun temsil ettiğini gerçekleştirmek giderek daha güçlü bir alternatif haline gelebilir.

Hedefi insanlıkla, en çok ezilenlerle empati kurmak olan bir hareket şimdi “Ben Charlie’yim” diyen orta sınıflardan birçok insanı egemen sınıfın pençelerinden alabilir ve daha olumlu ve özgürleştirici ufuklara doğru yolu açabilir.

Bu yazı Fransa’da, bir A World to Win News Service okurun raporunun bir bölümüne dayanılarak yazılmıştır.

Kaynak için: <http://aworldtowinns.co.uk/?p=643>

Türkçe kaynak için: <http://sendika.org>

[Premium WordPress Themes Download](#)
[Download Nulled WordPress Themes](#)
[Download WordPress Themes Free](#)
[Download Best WordPress Themes Free Download](#)
[online free course](#)
[download samsung firmware](#)
[Free Download WordPress Themes](#)
[lynda course free download](#)

Yeni Komünizm

Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik

---